

- derhalve, de rekwirerende partij akte te verlenen van haar verzoek om vergoeding van de schade die zij heeft geleden als gevolg van vijandig gekonkel;
- uitspraak te doen overeenkomstig de vorderingen die de rekwirerende partij in eerste aanleg heeft ingediend;
- de verwerende partij te verwijzen in de kosten van de beide instanties.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van de hogere voorziening voert de rekwirerende partij acht middelen aan.

1. Eerste middel, ontleend aan het feit dat het GVA ten onrechte heeft nagelaten om de nodige maatregelen van instructie te gelasten waardoor het een kennelijke beoordelingsfout heeft gemaakt met betrekking tot het verlies van een kans voor de rekwirerende partij om vanaf juni 2005 bij het Parlement te worden aangeworven.
2. Tweede middel, ontleend aan een verkeerde rechtsopvatting en een kennelijke beoordelingsfout alsmede, subsidiair, aan een verdraaiing van de feiten daar het GVA heeft geoordeeld dat de Raad was geïnformeerd over het bestaan van de lijst van geschikte kandidaten waarop de naam van de rekwirerende partij voorkwam.
3. Derde middel, ontleend aan een verkeerde rechtsopvatting, een kennelijke beoordelingsfout, verdraaiing van de feiten, ontoereikende motivering en het verzuim om antwoord te geven op een middel, aangezien het GVA niet is ingegaan op de door de rekwirerende partij aangevoerde middelen betreffende het verzet door het Parlement tegen haar aanwerving door de instellingen en organen van de Unie, het ontbreken van informatie over het bestaan van de lijst van geschikte kandidaten en over het feit dat EPSO toestemming had gekregen om de rekwirerende partij op te nemen in zijn databank en deze informatie door te geven.
4. Vierde middel, ontleend aan een verkeerde rechtsopvatting en een verdraaiing van de feiten, aangezien het GVA i) ten onrechte heeft geoordeeld dat het Parlement rehtens niet verplicht was om de lijst van geschikte kandidaten aan alle instellingen en organen van de Unie te geven, ii) niet de gevolgen heeft getrokken uit de schending van het beginsel van gelijke behandeling, behoorlijk bestuur en rechtszekerheid en iii) niet de stukken heeft onderzocht.
5. Vijfde middel, ontleend aan een verdraaiing van de feiten en een kennelijke beoordelingsfout met betrekking tot de informatie over de verlenging van de lijst van geschikte kandidaten, daar het GVA heeft geoordeeld dat de Raad en de andere instellingen en organen van de Unie op de hoogte waren van de verlenging van de lijst van geschikte kandidaten tussen juni en augustus 2007.
6. Zesde middel, ontleend aan een verkeerde rechtsopvatting, een kennelijke beoordelingsfout, verdraaiing van de feiten en het verzuim om de feiten te onderzoeken, daar het GVA heeft geoordeeld dat de geldigheidsduur van de lijst van geschikte kandidaten die voor andere geslaagde kandidaten was verlengd, niet leidde tot een ongelijke behandeling van de rekwirerende partij.
7. Zevende middel, ontleend aan een verkeerde rechtsopvatting en een kennelijke beoordelingsfout, daar het GVA niet de nodige conclusies heeft getrokken uit de vernietiging door het Parlement van documenten betreffende de situatie van de rekwirerende partij.
8. Achtste middel, ontleend aan een verkeerde rechtsopvatting, een kennelijke beoordelingsfout en, subsidiair, een verdraaiing van de feiten, het verzuim om maatregelen van instructie te treffen en het ontbreken van motivering, daar het GVA geen rekening heeft gehouden met de reële situatie van de rekwirerende partij en met de onjuiste handelwijze van het Parlement bij het onderzoek van het bestaan van een kans op aanwerving en de beoordeling van de geleden schade.

Beroep ingesteld op 28 augustus 2013 — Ranbaxy Laboratories en Ranbaxy (VK)/Commissie

(Zaak T-460/13)

(2013/C 325/71)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Ranbaxy Laboratories Ltd (Haryana, India) en Ranbaxy (UK) Ltd (Londen, Verenigd Koninkrijk) (vertegenwoordigers: R. Vidal, A. Penny, solicitors, en B. Kennelly, barrister)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- artikel 1, lid 4, van het besluit van de Commissie van 19 juni 2013 in zaak COMP/39.226 — Lundbeck (citalopram) inzake een procedure op grond van artikel 101 VWEU en artikel 53 van de EER-overeenkomst nietig te verklaren voor zover het betrekking heeft op verzoeksters;
- artikel 2, lid 4, van het besluit van de Commissie van 19 juni 2013 in zaak COMP/39.226 — Lundbeck (citalopram) nietig te verklaren voor zover het verzoeksters boetes oplegt of, subsidiair, het bedrag van de boetes te verminderen, en
- verweerster te verwijzen in verzoeksters' kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van hun beroep voeren verzoeksters vier middelen aan.

1. Eerste middel: verweerster heeft ten onrechte vastgesteld dat de door verzoeksters gesloten schikking kon worden aangemerkt als een inbreuk „naar strekking” op artikel 101, lid 1, VWEU. Als zodanig voeren verzoeksters aan dat verweerster blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting en/of de feiten onjuist heeft beoordeeld.
2. Tweede middel: verweerster heeft ten onrechte vastgesteld dat de partijen bij de schikking ten minste potentiële concurrenten waren. Als zodanig voeren verzoeksters aan dat verweerster blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting en/of de feiten onjuist heeft beoordeeld.
3. Derde middel: verweerster heeft de schikking onjuist uitgelegd door vast te stellen dat zij meer bescherming bood dan die welke kon worden genoten door het werkwijzeoctrooi te handhaven. Als zodanig voeren verzoeksters aan dat verweerster blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting en/of de feiten onjuist heeft beoordeeld.
4. Vierde middel: verweerster heeft de aan verzoeksters opgelegde boete verkeerd berekend en de boete als zodanig is ongerechtvaardigd en overdreven.

Beroep ingesteld op 28 augustus 2013 — Hermann Trollius/ECHA

(Zaak T-466/13)

(2013/C 325/72)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Hermann Trollius GmbH (Lauterhofen, Duitsland) (vertegenwoordigers: M. Ahlhaus en J. Schrotz, advocaten)

Verwerende partij: Europees Agentschap voor chemische stoffen (ECHA)

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

— besluit SME (2013) 0191 van het ECHA van 31 januari 2013 en factuur nr. 10035033 van het ECHA van 4 februari 2013 nietig te verklaren;

— verweerder te verwijzen in de kosten van de procedure, verzoeksters kosten daaronder begrepen.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster drie middelen aan.

1. Eerste middel: onbevoegdheid van verweerder

— Verzoekster stelt dat verweerder niet bevoegd was om het bestreden besluit SME (2013) 0191 vast te stellen, aangezien noch verordening (EG) nr. 1907/2006⁽¹⁾, noch verordening (EG) nr. 340/2008⁽²⁾ verweerder toestaat om een afzonderlijk besluit te treffen betreffende de vraag of een aanvrager voldoet aan de criteria met betrekking tot kleine, middelgrote of micro-ondernemingen (kmo-criteria).

2. Tweede middel: schending van artikel 104, lid 1, van de REACH-verordening, juncto verordening nr. 1 van 15 april 1958.⁽³⁾

— Volgens verzoekster heeft verweerder in de met haar gevoerde correspondentie op geen enkel tijdstip rekening gehouden met zijn verplichting om de stukken die aan een persoon ressorterende onder de jurisdictie van een lidstaat worden gezonden, in de officiële taal van die lidstaat te stellen.

3. Derde middel: verzoekster is daadwerkelijk een kleine onderneming in de zin van aanbeveling 2003/361/EG van de Commissie⁽⁴⁾, en de bestreden besluiten missen dus feitelijke grondslag.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1907/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2006 inzake de registratie en beoordeling van en de autorisatie en beperkingen ten aanzien van chemische stoffen (REACH), tot oprichting van een Europees Agentschap voor chemische stoffen, houdende wijziging van richtlijn 1999/45/EG en houdende intrekking van verordening (EEG) nr. 793/93 van de Raad en verordening (EG) nr. 1488/94 van de Commissie alsmede richtlijn 76/769/EEG van de Raad en de richtlijnen 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG en 2000/21/EG van de Commissie (PB L 396, blz. 1) („REACH-verordening”).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 340/2008 van de Commissie van 16 april 2008 betreffende de aan het Europees Agentschap voor chemische stoffen te betalen vergoedingen krachtens verordening (EG) nr. 1907/2006 van het Europees Parlement en de Raad inzake de registratie en beoordeling van en de autorisatie en beperkingen ten aanzien van chemische stoffen (REACH) (PB L 107, blz. 6).

⁽³⁾ Verordening (EEG) nr. 1 tot regeling van het taalgebruik in de Europese Economische Gemeenschap (PB 17, blz. 385).

⁽⁴⁾ Aanbeveling 2003/361/EG van de Commissie van 6 mei 2003 betreffende de definitie van kleine, middelgrote en micro-ondernemingen, C(2003) 1422, PB L 124/36.